

[Ministeren for skatter og afgifter]

sigt og tidsmæssigt begrænset ordning; dér kan den tjene et formål. Hvis den blev en permanent ordning, ville de problemer, hr. Glistrup var inde på, naturligvis trænge sig meget mere på. Den er langt fra en universal-løsning på landbrugets problemer, og skal den laves som en midlertidig ordning, så bør den rette sig til den gruppe, der helt entydigt har haft meget store renteomkostninger, et meget stort og dyrt produktionsapparat anskaffet eller bygget op i de seneste år. Det tror jeg at den gør med rimelig sikkerhed. Om der skulle være en enkelt godsejer imellem, bekymrer ikke mig så meget, som det åbenbart bekymrer hr. Glistrup.

Hr. Bernhard Baunsgaard rejste to problemer. Det ene var spørgsmålet om at udstrække en ordning af denne karakter til andre erhvervsgrupper. Det er klart, at hvis man gør det, så melder det sig med endnu større styrke, hvad det er for omgængelsesmuligheder og utilsigtede anvendelsesmuligheder, der kan være i ordningen. Det melder sig med større styrke, hvem det egentlig er, man kommer til at hjælpe. Det fortaber sig i hvert fald for mig lidt i det uvisse, hvad det er for nogle erhvervsgrupper, hvad det er for nogle situationer, man opfanger ved at prøve at gøre en sådan ordning generel.

Dertil kommer, at går vi uden for landbruget, så har vi et erhvervsliv, der er delt op på kryds og tværs; organisationsformen er enten personligt ejet eller selskabsejet. Jeg forstår hr. Bernhard Baunsgaards synspunkter sådan, at han ikke ønsker en sådan ordning udstrakt til selskaber, og jeg er helt enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at det bør den ikke, det vil være helt uoverskueligt af mange grunde. Netop når man bevæger sig fra landbrugserhvervet og over på det bredere felt, så kommer man altså til at lave nogle lidt vilkårlige sondringer, som måske er mindre hensigtsmæssige.

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, at det måske ikke var det rigtige med 40 pct.s værdien. Jeg vil godt sige, at der igen har været to overvejelser. Den ene er prioriteringen af midlerne. Skal vi gøre ordningen likviditetsmæssigt 50 mill. kr. mere belastende ved at tage proportional-skattesatsen, og ville der, hvis man ville anvende 50 mill. kr. ekstra, ikke være andre af skruerne i ordningen, man med højere prioritet ville ønske skruet

på fra landbrugets side? Det sidste føler jeg mig temmelig overbevist om.

Det andet, jeg vil sige om det, er, at vi oprindeligt har overvejet dette med proportionalstrækket som en ordning, hvor kommunerne også af den negative skat skulle betale den del, de får hjem af den positive skat. Det frafaldt vi under arbejdet af den grund, at vi fandt, at det ville give en meget kraftig likviditetsbelastning af bestemte kommuner, hvor landmændenes indkomstforhold spiller en forholdsvis stor rolle. Jeg synes, at der er meget god sammenhæng i tingene: når man har bevæget sig fra det ene tankesæt over til det andet, nedsat kommunernes andel af udgifterne ved dette meget væsentligt, så afregner man det også som en fast procent, nemlig de 40.

Jeg vil meget gerne deltage i de videre overvejelser i skatte- og afgiftsudvalget og vil blot afslutningsvis igen understrege, at af hensyn til landbruget, af hensyn til de mennesker, denne ordning sigter på, er en grundig, men også en hurtig behandling meget påkrævet.

Hagen Hagensen (KF):

De bemærkninger, jeg skal gøre, har udgangspunkt i, at ministeren sagde, at man stort set havde systemet lagt til rette, hvis man valgte at gøre det på den måde, lovfor-slaget skitserer, og at man ellers kunne komme til at forsinke arbejdet og navnlig forsinke det, man gerne ville sørge for, nemlig at landbruget kunne få gavn af det hurtigt.

Jeg vil gerne sige om det, at jeg er lidt ked af, at det bliver sagt på en måde, som om man ville forsinke det, hvis man ville forsøge at gøre det bedre og enklere. Ministeren må dog, selv om jeg godt er klar over, at lidt af betragtningen »Vi alene vide« er til stede på ministerbænkene, alligevel indrømme, at der er kommet så mange ting frem her, at der kan være grund til at overveje, hvordan det kan gøres enklere og bedre. Jeg nævner bare det problem, der er berørt af flere, nemlig forfaldne og betalte renter. Vi ved jo fra den almindelige skattelovgivning, at det er tilstrækkeligt, at renten er forfalden. Hvorfor skal den i dette tilfælde, hvor det drejer sig om dem, der har det hårdest, også være betalt? Det må vi se på.